

מסורת הש"ס

(א) עירובין קג: (ב) [שס"ה ע']
 וירושלמי עירובין פ"ה ה"ג,
 (ג) שבת קלד ע"ש, (ד) ע"ש
 קכ: (ה) גרמס מג: (ו) ירוש'
 ברכות פ"ב ה"ג, עירובין פ'
 (ז) ה"א, (ח) שבת סב. עירובין צו.
 ממנחות לו: (י) [עמרן ג:],
 (יא) שבת נג: (יב) לעיל טו:
 (יג) ה"א, (יד) עירובין ס כחכות
 קג. נדרים כב.

הגהות הב"ח

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

ליכ

הובא בעמוד הבא

שיטה מקובצת

בבורך עליה גמי במקדש אבל לא
במדינה. פ"ה גמי מרפא
אסור משום שחיקת סמנים. וקשה

לעשותיהן כנגד המרפק: איגוד מלא.
 וזה מידלי המיינאי ותיסיה ניהליה.
 למלמלה מכנגד אלילי ידיו והפשיטו לה למטה
 גלגל כהנים כתיב צדו. וצריכין אתם לנהוג

עלמכם בתפארת של כהנים רכמי
 יחגרו ביצע: כורך עליה גמי.
 בשעת עבודה שגנאי הוא ^(א) שתראה
 שם כזו משום רפואה אסור מכה וכלל
 שבות ^(ב) גזירה שנה שחוק סמיים משום
 במדינה אבל במקדש לא גזרו משום
 ואם להוליא דם. שמתכוין ^(ג)
 כאלו ואלו אסור. לחבורה הוא
 דלוריימא: זילול ^(ד) במדינה
 אכל שלל במקום גרים. כגון אכזב:
 וסיפוק לי משום דחוף. צין ידור
 לעבודה ואסור דבעין ולקח הכהן
 שמהל קלה בעצמו של כהן והימי
 ששר ^(ה) רי יומן: צממאל ^(ו) שאינה
 כשרה לעבודה: שלא במקום עבודה.
 כגון על ^(ז) גב היד: ופליגא דרבא.
 ארדבי יומן: שלל על שלל חוללות.

כלומר הו' ייתור בגדים ואיירי דנקט' **בנימא** אחת במקום בגדים לישראל לחצינה דשייכא בה נקט נמי במקנהא לישראל לחצינה: **וראי פליגא**. **לא** אמר [שלא במקום בגדים] ^(א) **דא** הו' ייתור בגדים ואפי' שלש על שלש במשמע: **מי לימא דפליגא**. **דאיהו** אמר צילול קטן חוץ ורבא אמר פחות משלש לא חוץ: **דהשיב**. **לפי** שעשו לנו והו' בגד: **ל"א אמרי לה נז'**. **בדר'** יהודה ב'ר' חייא לא פליגי לישי דחוץ נמי דקאמרי ^(א) **מא** ייתור בגדים הוא לא שייכא ^(א) למימר חצינה שלם במקום בגדים ושלם במקום עבודה דאי ^(א) במקום עבודה אפי' נימא חייאל. **ובדר'** יוחנן הוא דפליגי לישי: **לימא** ^(א) **פליג**. **דרבא** אדר' יהודה דאילו ^(א) רבי יוחנן פשיטא לן דפליגי עליה ואפילו צילולו קטן מכשר דהא עלה קמהדר ופליגי אטן **דרבא** דאיתמר ^(א) (עלה) בעלמא מי לימא פליג אדרבי יהודה דנימא **דרבא** אפי' צילול קטן מכשר שלא במקום בגדים: **ולר'** יוחנן. **דקאמרי** אפי' צילול לא חיך מאי איירי דנקט' תנא דמתני' גמי לשמועין צילולו ^(א) לא הו' ייתור וכל שכן גמי: **דגמי מסי** (רופא) המכה ואפי' מותר לאין צרות במקדש כדולה מוסא דבאיסור שבת איירי ועיקר משום שבות נקט' לה ומשנה זו בעירובין ^(א) וכן כולה הך סוגיא התם היא: **גנבסה** לו רוח צבדו. והבדילתו מבשרו בשעת עבודה: **רבויא** היא. הרי היא כבשרו: **כיון דקפיד עלה**. **דבראנו** לא תהא צבדו: **אזק** עשה. **דק** ^(א) **וראי מרגיש בו**. **צית השחי** כגון ^(א) **שיחון**. **אורי** צית השחי כגון ^(א) **במי** ורועמיו של חלוקו שהוא רחב ואינו נוגע בצית השחי מהו שיחון וארץ

שיהו צתי זרועותיו לחוקים ונוגעים
ומחנכים בן האם אלא שנתהבה מונו

והיה יתור בגדים: אליבא דמ"ד: בפרק ב' ביון דעבודות לילה חייצין ¹⁰⁴ דהא לא מזהיר מיר מעבודות יום והן קלים מהן: ועי' פטור מעבודת עזרה בשעת התמיד והן שלוחי קרבנות הקרבתם במסכת תענית (דף ס"א): פטור מן המנחה: דלא מיצני' ק"ה אכורין: כמפרש ואילן: שער: של כהן גדול:

[illegible]

המרפק: איזגדר מלכא.
המיינאי וסיייה ניהליה.
צילי ידיו והפשיטו^ה למטה
צכו. ואריכין אתם לנהוג

כנגד אצילי ידיהן אמר רב אשי אמר לי הונא
בר נתן זימנא חדא הוה קאימנא קמיה דאיונדר
מלכא והוה מדלי לי המינינאי ותיתייה ניהליה
ואמר לי יממלכת כהנים וגוי קדוש כתיב בכו
כי אתאי קמיה דאמימר א"ל אקיים כך² והוי
מלכים אומנדי: ⁽⁶⁾ תנן התם *כהן שלקה
באצבעו כורך עליה גמי במקדש יאבל לא
במדינה ואם להוציא ממנה דם כאן וכאן
אסור⁷ אמר ר' יהודה בריה דרבי חייא לא
שנו אלא גמי אבל צילצול קטן הוי יתור
בגדים ורבי יוחנן אמר לא אמרו יתור בגדים
אלא במקום בגדים אבל שלא במקום בגדים
לא הוי יתור ⁽⁸⁾ ותיפוק ליה משום חציצה
בשמאל א"נ שלא במקום עבודה ופליגא
דרבא⁸ דאמר רבא אמר רב חסדא *במקום
בגדים אפי' נימא אחת חוצצת ישלא במקום
בגדים שלש על שלש חוצצות פחות
מכאן אינן חוצצות אדרבי יוחנן ודאי פליגא
אדר' יהודה בריה דרבי חייא מי לימא
דפליגא ישאני צילצול קטן דחשיב לישנא
אחרינא אמרי לה אמר ר' יהודה בריה
דרבי חייא לא שנו אלא גמי אבל צילצול
קטן חוצץ ורבי יוחנן אמר לא אמרו חציצה
בפחות משלש על שלש אלא במקום בגדים
אבל שלא במקום בגדים שלש על שלש
חוצצות פחות מיכן אינה חוצצת והיינו
דרבא אמר רב חסדא לימא פליגא אדר'
יהודה בריה דרבי חייא שאני צילצול קטן
דחשיב ולר' יוחנן מאי איריא גמי לשמועין
צילצול קטן ⁽⁹⁾ מילתא אנב אורחיה קמ"ל
⁽¹⁰⁾ דגמי מסי בעי רבא ונכנסה לו רוח בבגדו
מהו על בשרו בעינן והא ליכא או דלמא
חדך לבישה בכך ⁽¹¹⁾ וכינה מהו שתחזי מיתה

לא תבעי לך דודאי חייצא חיה מאי מי אמר
 ולא חייצא או דלמא כיון דקפיד עלה חייצא^ג
 אלא אבק עפר מהו^ב בית השחי מהו שיחור
 דלמא דרך לבישה בכך^ד להכניס ידו לתוך
 נימא מהו שתחזיץ נימא ודאי חייצא אלא^ה
 רב אשי יצא שער בנגדו מהו^ו שערו כנופא
 וזרא תפילין מהו שיחורצו אליבא דמאן דאמר
 לא תבעי לך כיון דלילה חייצי יום נמי חייצי
 תפילין מאי מצוה דגופיה חייץ או לא חייצי
 דרבי אמי א"ל תלמוד ערוך הוא בדידנו
 בעבודתן ולוים בדוכנן וישראל במעמדן פ
 מאי לאו אם הניחן אינן חוצצות לא אם הניחו
 מיבעי ליה כיון דאיבא לוים וישראל דלא מ
 פטורין והתניא אם הניחן אינן חוצצות לא קש
^הדיד דכתיב^ז ילבש על בשרו שלא יהא דב
 כתיב^ח ושמת המצנפת על ראשו^ט תנא^י ששע

וּמֵרָאָה לְפָרֶשׁ גִּזְרָה אֲטוֹ לְהוֹצִיא (קג.) יֵשׁ לְפָרֶשׁ טַעַמָּא דְאֶסְרִי בְּמִדְיָנָה אֲבָן וְכֶאֱן אֲסוּר וּמֵיָהּ בִּירוּשְׁלַיִם מִשְׁמַע

דטענעם משום שחיקת סמנים דמסיק
 פּרָק כל כתבי הקודש ^ס גצי רבי שלקה
 צנאצטעו צבצת ונתן עליה ספוג יבש
 קאָרש עליה גמי מצחוק וקאָרמֶה
 דלמנתי ^{סא} ספוג איז מרפא אלא
 משמר גמי לפי ^{סא} שזו מן המוחין
 וצסמון נמי קאָרמֶה קא משמע לן
 דגמי מסי משמע דהיינו טעמא
 דאכל לא צמדינה: **מא' איריא** גמי
 ראשמועין ציצור קמן. תימה הא
 איצטריך לאשמועין גמי משום אכל
 לא צמדינה דטעמא דשחיקת סמנים
 לא שייך צילנול דהא לא מסי וי"ל
 דממ"מ הוה ליה לאשמועין צילנול
 דהוי חידוש גדול יותר דלא הוי ייחוד
 צבצת מלאשמועין איסור של
 צבצמדינה ומשי דקמ"ר דגמי מסי
 משום לשון חכמים מרפא ^ס:

תפריין מהו שיחיצו. פירש
בקונטרס למיהו ייתור
בגדים ואי אפשר לומר כן דהא
קאמר רבא לימוד ערוך דתפליין חולצות
ובשל יד איירי דבשל ראש הא אמרינן

בצמחון לחין חוננות ואי משום ייתור
בגדים אפי' דראש נמי ומיהו למאן
דאמר לעיל לא אמרו ייתור בגדים
אלא דמריה דגדיות אלז שזא

בזמקום בגדים לא ייחא דשל יד הו
בזמקום בגדים ולא של ראש [ב] ומשום
חזינא ממא נראה טפי כדדריש
בזמקום על צברו שלא יהא דבר
חוצץ מיהו הא דתניא אינן חוצצות
ואוקמינן לה בשל ראש לא הוי שום
חידוש שלא יהא חזינא כי אם
שאינן [משום] ייתור בגדים אם לא
דכתאמר דקמ"ל דשערו היה נראה א"כ
קמ"ל דלא חזיני תחת פתילי האיך:

ניזון דאתא ואולא רבייתא היא
 ר' מהו שיחוי? עפר ודאי חייץ
 לל בשרו בעינן והא ליכא או
 קו מהו גופו מי חייץ או לא
 א מדולדלת מהו בעי מר בר
 ר' ז' או לאו כגופו דמי בעי רבי
 לילה לאו זמן תפילין הוא
 י' תיבעי לך למ"ד לילה זמן
 איגלגל מילתא ומטא לקמיה
 לין חוצצות מיתיבי כהנים
 יין מן התפלה ומן התפילין
 חוצצות א"ה פטורים אסורים
 ליה אסור משום הכי תנא
 "הא דיד הא דראש מאי שנא
 חוצץ בינו לבשרו דראש נמי
 היה נראה בין ציץ למצנפת

מֵאֵל מְדוּלָּדֵם. מִן הַבֶּגֶד ^(ט) מְגוֹרְרִין
 רָרוּ מִהוּ אֶתֶּל יִדּוּ לֹא חִיַּלָּא שְׁעִרו
 בִּיהַ (מִנְמוֹת לו'): לֹא פָּצְעִי לָךְ. דּוֹלֵי
 יִמָּח דְּמָלוֹת: דְּיוֹם נִמִּי חִיַּלִּי. דַּלְגִּיב
 עַל כָּל מַשְׁמֵר וּמַשְׁמֵר הִיָּה מַעֲמַד
 תַּשְׁמֵר לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ [בְּמַדְבָּר כֵּן]
 (י') : וּמִן הַתַּפְּסִילִין. דְּקִיַּמָּח לֵן (סוֹכָה)
 יִד. חוֹלָנוֹת דְּהוּא ^(יב) צִין בְּגַד לְבָשֵׁר:
 מִכּוּחַ לְמַנְפֶּת שְׁבּוּעָה רָשָׁא:

דקדמר חסות מן ע'ו' חוץ מנקוס גנדים, ופסח
(א' על ג' חוצות), ומסות חסות גנדים (שירובן 500);
דנו דבר חדש בלשנא דנקט (קדושין 300), דגמי מסי.
ששנאח מרבותי, ולא אמרה מרענא (מנחות 10), ומעילה י.
דש יחיו כל יתראל עומדין ע'ו' קרננס ומעט ממח.
לא שבו (רומא 6), שאלא יהא דבר חוצץ ק'ו' לברש
א'ח' דחמה גנדי צעיק, דכתיב אזיל ק'ו' לחזא ולא לחלמי.
א'ח' דחמה ממוקד ע'ו' תמחא אזיל מקוס תפסלין נהא.
גנבה הראש, ואזינ עמוקין ליכנס בן דהראש עד

צנזורות] (דף כד.) (מהר"פ):

בז א מיי פ"י מהלכות כלי
המקדש הלכה ט:
בז ב מיי פכ"א מהלכות שבת
הלכה כה סמג לאוין סה
טוש"ע א"ח סימן שכה סעיף
כד צהוב:

בַּח ג מ״י פֶּרֶק י מַהֲלֹת כְּלִי
 הַמִּקְדָּשׁ הֵלֵכֶה ו׃
 בִּמ ד ה מ״י שֶׁם הֵלֵכֶה ח׃
 ו ז מ״י שֶׁם הֵלֵכֶה ז׃
 ח ט מ״י שֶׁם הֵלֵכֶה ו׃
 ט י ב ל מ ג מ״י שֶׁם הֵלֵכֶה ז׃
 י ג ש מ״י פֶּרֶק י מַהֲלֹת
 תַּפְּלִין הֵלֵכֶה י ג׃
 י ד ע מ״י פ״י מַהֲלֹת כְּלִי
 הַמִּקְדָּשׁ הֵלֵכֶה ו׃
 י ה פ מ״י שֶׁם הֵלֵכֶה ג׃

תורה אור השלם

1. וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְלַכְתּוֹת בְּנָהִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים: אֲשֶׁר תִּדְבָּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

2. וְהִיוּ מַלְכִּים אִמְנִיָּק וְשׂוֹרְתֵיהֶם מִיִּמִּינִיתָן אִפִּים אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲוּ לָךְ וְעַפְר גִּלְגִּיל יִלְחֲבוּ וְדַעַת בִּי אֲנִי יִדְּוָה אֲשֶׁר לֹא יִבְשׁוּ קוֹי:

ישיביו מו, כג.
3. וְלִבְשׁ הַלְהֹן מִדּוּ בֶד וּמִכְנָסִי
בֶד יִלְבֹּשׁ עַל בִּשְׂרוֹ וְהָרִים אֶת
הָדָשׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת
הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁמּוֹ אֶצֶל
הַמִּזְבֵּחַ:
וּקִרָא 1, 2
4. וְשִׁמֹת הַמִּצְנֶפֶת עַל רֹאשׁוֹ
וְנָתַתָּ אֶת גִּזְרֵי הַקֹּדֶשׁ עַל
הַמִּצְנֶפֶת:
שְׁמוֹת כו, ו

לעזי רש"י
בנדי"ל בינדי"ל. אגד, חגורה.

מוסף רש"י

בנגד אצילי ידיהו. כנגד הלג
(להלן חנ): כורך עליה גמי.
והע"פ שהגמי מרפא את המכה,
הואיל והשחא מיהא נורק עבודה
היא, דללו אורח ארעא שחראה
ומכתו עם העבודה מכסה אותה
בשחא אבל לא במדינה. שחרא
שחבת ורפואה צבת שחא דם.
שמהדקה גמי כדי להוציא דמה:
באן ובאן אסור. שאין זה נורק

[illegible][illegible]